

Winterharde vetbladen

Pinguicula

Beschrijving van de plant

Deze winterharde vetbladsoorten zijn algemeen in grote delen van Europa en de Verenigde Staten. De meest voorkomende soorten in de handel zijn *P. vulgaris* die veel in Scandinavië, IJsland en ook (zeldzaam) in Nederland voorkomt en *P. grandiflora* die vrijwel alleen in de berggebieden is te vinden op vochtige bergwanden, waarbij ze water krijgen van smeltende sneeuw die vanaf de bergtoppen naar beneden stroomt.

Volwassen *grandiflora*'s hebben een doorsnee van zo'n 6 a 7 cm. De planten zullen vanaf maart gaan uitlopen en zijn meteen plakkerig zodat ze direct insecten kunnen vangen. De bloemen zijn paars en hebben een doorsnede van 3 cm. De *vulgaris* is wat kleiner, vooral in IJsland en in Scandinavië boven de poolgrens, zijn de volwassen planten hooguit een paar centimeter. In verhouding tot *grandiflora* is de bloem van *vulgaris* kleiner in verhouding tot de rest van de plant. Tijdens het groeiseizoen, van ca. maart tot en met de eerste vorst in oktober, zullen de planten steeds kleverige bladeren produceren. De voornaamste prooien zijn kleine vliegjes en kleine kruipende insecten.

Verzorging

P. grandiflora en *P. vulgaris* zijn zeer winterhard. Deze soorten komen immers voor in streken waar het 's winters koud is. Dat betekent dat deze soorten gemakkelijk het hele jaar door buiten gehouden kunnen worden. De planten houden van een lichte omgeving, maar niet van volle zon. Een tuin op het oosten/noorden is ideaal. Het is mogelijk om deze planten langs de rand van een vijver of sloot of in een speciaal aangelegd moeras te planten. Let er wel op het (sphagnum) mos de planten niet overwoekerd. Mossen kunnen sneller groeien als de planten, vooral vroeg en laat in het seizoen.

Tijdens het groeiseizoen dient de grond nat te blijven. Buiten het groeiseizoen staan de planten graag droger. Ze trekken zich terug in heel compacte knoppen en hebben eigenlijk geen wortels meer. Bij teveel water in deze periode kunnen de knoppen gaan rotten of zelfs wegspoelen.

Binnenshuis in de pot

In tegenstelling tot de niet-winterharde Mexicaanse soorten, kan deze plant beslist niet op kamertemperatuur overwinteren. 's zomers kan de plant in een pot in de vensterbank gehouden worden, al is buiten echt beter. Zorg dat de grond goed vochtig blijft door een laagje water op een schotel te houden. De plant houdt niet van de volle middagzon. Een vensterbank op het zuiden is daardoor minder geschikt. Op het oosten of het noorden is prima.

Het is belangrijk dat deze planten tijdens de wintermaanden een koude periode krijgen.

Vermeerdering

De plant is het beste te vermeerderen via de kleine knopjes die naast een volwassen winterrustknop ontstaan. Dit zijn in feite miniatuurplantjes die in een compacte knop zonder wortels zitten. Je kunt deze knopjes verzamelen door de winterrustknop voorzichtig te ontdoen van alle grond zodat je duidelijk alle kleine knopjes ziet zitten. Soms kunnen er wel 40 van die kleine knopjes aan zitten. Verzamel alle kleine knopjes en pot ze apart op.

Grond

De meeste pinguicula zijn minder kritisch qua grond. Als grond kan b.v. turf of zand gebruikt worden. Diverse pinguicula's kunnen, in tegenstelling tot de meeste vleesetende planten, op zowel kalkgrond groeien als op zure grond. Sommige soorten hebben zelfs kalk nodig. Ook op zandgrond gedijen deze planten goed.

Gebruik voor volwassen planten een pot van 8 a 9 cm.

Het zaaien van zaad kan ook. Geef de zaden eerst een paar nachten nachtvorst, want dat hebben ze nodig om te kiemen. Gebruik als grond dezelfde grond als voor volwassen planten.

Succes bij het houden van deze bijzondere plantensoort.

U kunt ons en de laatste informatie vinden op www.carnivora.nl

Op de site kunt u naast verzorgingstips ook adressen van leveranciers, een forum, de activiteitenkalender en nog veel meer vinden.

Vragen kunt u e-mailen aan info@carnivora.nl